

OBSAH

DRUHÉHO SVAZKU.

KNIHA II.

Renaissance (pokračování).

Kapitola II. Divadlo.

	Strana
I. Obecenstvo. — Jeviště	2
II. Mravy šestnáctého století. — Prudké a úplné rozpětí přirozenosti	6
III. Anglické mravy. — Napětí energické a smutné povahy	16
IV. Básnici. — Obecný soulad mezi povahou básníka a povahou jeho století. — Nash, Decker, Kyd, Peel, Lodge, Greene. — Jejich stav a život. — Marlowe. — Jeho život. — Jeho dílo. — <i>Tamerlan</i> . — <i>Maltézský žid</i> . — <i>Edward II</i> . — <i>Faust</i> . — Jeho pojetí člověka	25
V. Zřízení tohoto divadla. — Postupy a povaha tohoto umění. — Napodobivá sympatie, která líčí výraznými ukázkami. — Protiva umění klasického a germánského. — Psychologické ustrojení a vlastní obor těchto dvou umění	42
VI. Mužné osoby. — Zuřivé vášně. — Tragické události. — Nemírné povahy. — Vévoda milánský, od Massingera. — <i>Annabella</i> , od Forda. — <i>Vévodkyně z Malíř a Vittorio</i> od Webstera. — Ženské osoby. — Germánské pojetí lásky a manželství. — Euphrásia, Bianca, Arethusa, Ordella, Áspasia, Amoret u Beaumonta a Fletchera. — Penthea u Forda. — Souhlas typu duševního a fysického	49

Kapitola III. **Ben Jonson.**

I. Náčelníci školy ve své škole a ve svém století. — Jonson. — Jeho temperament. — Jeho povaha. — Vychování. — Počátky. — Zápasy. — Chudoba. — Nemoci. — Konec	76
II. Jeho učenost. — Klasické záliby. — Didaktické osoby. — Krásné uspořádání jeho plánů. — Upří- nost a určitost jeho slohu. — Síla jeho vůle a vášně	82
III. Jeho dramata. — <i>Catilina a Sejan</i> . — Proč mohl ličiti osoby a vášně římské korupce	90
IV. Jeho veselohry. — Jeho reforma a theorie divadla. — Jeho satirické veselohry. — <i>Völpone</i> . — Proč jsou jeho veselohry vážné a bojovné. — Jak ličí vášně renaissance. — Jeho sprýmovné veselohry. — <i>Mlčelivá žena</i> . — Proč jsou jeho veselohry ener- gické a drsné. — Jak odpovídají zálibě renaissence	97
V. Meze jeho talentu. — V čem zůstává pod Moliè- rem. — Nedostatek vyšší filosofie a komické ve- selosti. — Jeho obraznost a fantasie. — <i>Sklad novinek</i> a <i>Slavnost Cynthie</i> . — Jak si vede při společenské a lyrické veselohře. — Jeho drobné básně. — Jeho <i>Masky</i> . — Divadelní a malebné mravy dvora. — <i>Neutěšitelný pastýř</i> . — Jak zů- stává Jonson básníkem až na své smrtelné lože	113
VI. Všeobecný náhled o Shakspearovi. — Jaké je u Sh. základní pojetí. — Podmínky lidského rozumu. — Jaká je u Sh. hlavní mohutnost. — Podmínky přesného představení	20

Kapitola IV. **Shakspeare.**

I. Život a povaha Sh. — Jeho rodina. — Mládí. — Sňatek. — Stává se hercem. — Jeho <i>Adonis</i> . — Znělky. — Lásky. — Nálada. — Hovor. — Smutek. — V čem spočívá tvůrčí a sympatická povaha. — Jeho obezřelost. — Jeho jméni. — Jeho uchýlení se v ústraní	126
--	-----

	Strana
II. Jeho sloh. — Obrazy. — Přehánění. — Nesrovnalosti. — Překypující výmluvnost. — Rozdíl mezi tvůrčím a analitickým pojetím	144
III. Mravy. — Familiárnost. — Prudkost. — Neomálenost. — Hovor a činy. — Souhlas mravů a slohu	151
IV. Osoby. — Jak patří všecky k též rodině. — Surovci a hlupci. — Caliban, Ajax, Cloten, Poloniust, chůva. — Jak mechanická obraznost může předcházet rozum nebo jej přežít.	160
V. Lidé duchaplní. — Různost mezi duchem rozumovačů a duchem umělců. — Mercutio, Beatrice, Rosalinda, Benedikt, šaškové. — Falstaff .	167
VI. Ženy. — Desdemona, Virginie, Julie, Miranda, Imogena, Kordelie, Ofelia, Volumnie. — Jak představuje Sh. lásku. — Proč zakládá Sh. cnost na pudu neb vášni.	172
VII. Zločinci. — Jago, Richard III. — Jak přehnané choutky a nedostatek svědomí jsou přirozeným oborem vášní obraznosti	177
VIII. Jeho velké osoby. — Přehánění a choroby obraznosti. — Lear, Othello, Kleopatra, Koriolan, Macbeth, Hamlet. — Srovnání psychologie Shakspearovy a francouzských tragiků	180
IX. Fantasie. — Shoda obraznosti a pozorování u Sh. — Zájem veselohry sentimentální a romaneskní. — <i>As you like it.</i> — Názor o životě. — <i>Midsummer night's dream.</i> — Názor o lásce. — Soulad všech částí díla. — Soulad díla a umělce	197

Kapitola V. **Křesťanská renaissance.**

I. Nepravosti pohanské renaissance. — [Úpadek jižních vzdělaností	214
II. Reformace. — Schopnost germánských plemen a vhodnost severních podnebí. — Tělo a duše u A. Dürera. — Jeho Mučedníci a Poslední soudy. — Luther. — Jeho pojetí spravedlnosti. — Ustrojení protestantství. — Krise svědomí. — Obnova srdce. — Potlačení vnějších úkonů při pobožnosti. — Přeměna duchovenstva	221

	Strana
III. Reformace v Anglii. — Tyranství církevních dvorů (soudních). — Nepořádky duchovenstva. — Podráždění lidu. — Vnitřek diecese. — Pronásledování a obracení na víru. — Překlad bible. — Jak biblické události a hebrejské city se shodují se současnými mravy a anglickou povahou. — <i>Prayer-Book</i> . — Morální a mužná poesie modliteb a bohoslužeb. — Kazatelství. — Latimer. — Jeho vychování. — Povaha. — Důvěrná a přesvědčující výmluvnost. — Jeho smrt. — Mučedníci za Marie. — Anglie jest pro budoucnost protestantskou	232
IV. Anglicáni. — Blízkost náboženství a světa. — Jak proniká náboženský cit do literatury. — Jak cit krásna trvá v náboženství. — Hooker. — Obsáhlost jeho ducha a šíře jeho slohu. — Hales a Chillingworth. — Chvála rozumu a snášelivosti. — Jeremy Taylor. — Jeho učenost, obraznost, poesie	261
V., VI., VII., VIII. Puritáni. — Protiva náboženství a světa. — Jejich dramata. — Jejich morálka. — Jejich skrupule. — Jejich triumf a nadšení. — Jejich dílo a praktický smysl. — Bunyan. — Jeho život, duch a báseň. — Budoucnost protestantství v Anglii	278, 299, 306

Kapitola VI. Milton.

I. Povšechný náhled o jeho duchu a povaze. — Jeho rodina. — Vychování. — Studie. — Cesty. — Návrat do Anglie	320
II. Úcinky povahy soustředěné a samotářské, — Jeho přísnost. — Jeho nezkušenost. — Jeho sňatek. — Jeho děti. — Domácí mrzutosti	326
III. Jeho bojovná ráznost. — Polemika proti biskupům. — Polemika proti králi. — Jeho nadšení a nepoddajnost. — Jeho theorie o vládě, církvi a vychování. — Jeho stoicismus a cnost. — Jeho stáří, zaměstnání, osoba	329

	Strana
IV. Prosaik. — Změny nastalé od tří set let ve tvářnostech a názorech. — Těžkopádnost jeho logiky. — <i>Pojednání o Rozvodu.</i> — Neohrabanost jeho vtipkování. — <i>Animaadversions upon the remonstrant.</i> — Drsnost jeho diskuse. — <i>Defensio populi anglicani.</i> — Prudkost jeho zášti. — <i>Reasons of church Government. Iconoclastes.</i> — Jeho sloh. — Obšírnost jeho výmluvnosti. — Bohatství jeho obrazů. Lyričnost a vznešenost jeho dikce	337
V. Poesie. — V čem se blíží a vzdaluje od básníků renaissance. — Jak ukládá poesii morální cíl. — Jeho světské básně. — <i>Allegro a Pensero so.</i> — <i>Comus. Lycidas.</i> — Jeho zbožné básně. — <i>Ztracený ráj.</i> — Podmínky opravdové epopeje. — Nevyskytuji se ani ve století ani v básníku. — Srovnání Evy a Adama s anglickou domácností. — Srovnání Boha a andělů s monarchickým dvorem. — Co zůstává z básně. — Srovnání mezi city Satanovými a republikánskými vášněmi. — Lyrický a morální charakter krajin. — Povznesení a zdravý smysl morálních názorů. — Postavení básníka a básně mezi dvěma věky. — Ustrojení jeho ducha a díla	338
Seznam spisovatelů a úhrnná bibliografie jejich děl	396